

Bilag VII.

Efter at der i Sommeren 1926 forsøgsvis var iværksat den videst mulige Reklame for Folkemuseets Frilandsafdeling *Frilandsmuseet ved Lyngby*, samtidig med at der i Museumsparken afholdes en Række Opvisninger og en Fest, lykkedes det at sætte de besøgendes Tal meget betydeligt op, nemlig til ca. 22 000 betalende, svarende til en Entréindtægt paa 16 126 Kr., et Tal, der langt overstiger de tidligere Aars.*)

Da det neppe vil kunne lykkes at forøge Besøgantallet i nævneværdig Grad indenfor en længere Aarrække, maa 16 000 Kr. sættes som Maksimum for, hvad Frilandsmuseet vil kunne indvinde ved det aarlige Billetsalg.

Opgives det for Frilandsmuseet saa ufordelagtige Entréfællesskab med Landbrugsmuseet, kan der saaledes paa Indtægtssiden i Frilandsmuseets Aarsbudget *i gunstigste Tilfælde**)* regnes med:

Entréafgift.....	16 000 Kr.
sædvanlige Andel af Hovedmuseets Statstilskud	9 000 —
I alt Indtægt...	<u>25 000 Kr.</u>

Efter Underinspektør, Arkitekt Zangenbergs Beregning vil der, inden Frilandsmuseet er fuldstændiggjort, saaledes at det omfatter en Repræsentant for hver af de vigtigste Typer paa gamle danske Huse og Gaarde — bygningshistorisk og topografisk bestemt —, medgaa mindst 450 000 Kr. til Erhvervelse og Overflytning af de resterende Bygningstyper. — Hertil kommer et beskednere Beløb til Anskaffelse af gammelt Indbo fra de forskellige Egne, hvorfra Bygningerne hentes.

Indkøb og Overflytning af de resterende Gaarde og Huse maa fordeles over en længere Aarrække, men maa dog ske, inden de udvalgte Bygninger er forsvundet eller omdannet.

De senere Tidens Udvikling i de mindre Landbrug og Fæstevæsenets Afskaffelse har bevirket, at saadanne gamle Bygninger, der har den fornødne historiske Værdi, kun er at finde i sparsomt Tal. For adskillige Typers Vedkommende maa det siges nu at være i 11te Time, hvis der skal sikres en Repræsentant derfor til Frilandsmuseet.

Dette gælder ej alene selve Bygningerne, men i lige saa høj Grad deres indre, vægfaste Udstyrelse (Stuehusenes Bænke, Paneler, Alkover, Ildsteder o. s. v., Udhusenes Staldindretning o. s. v.), idet en Bygning for at have den fornødne historiske Værdi ej alene skal være gammel i sig selv, men tillige maa have bevaret en væsentlig Del af sin gamle Indretning.

Det er ikke for meget sagt, at der vil være alvorlig Fare for, at det ikke vil være muligt at fuldstændiggøre Frilandsmuseets Samling af gamle Bygninger efter den vedtagne — og i Forhold til udenlandske Frilandsmuseer beskedne — Plan, hvis der ikke er Midler disponible til at indkøbe de udpegede Bygningstyper indenfor en ret begrænset Aarrække og i et Tempo, der betinges af, naar en god Repræsentant for en af disse Typer staar overfor Nedrivning eller Ombygning.

Kunde der paaregnes 25 000 Kr. aarlig til Nyerhvervelse af Bygningerne, lod Frilandsmuseet sig fuldstændiggøre indenfor et Aaremaal af 18 Aar (450 000 : 25 000). — Forholdet stiller sig imidlertid langt ugunstigere.

*) Entréindtægten steg gradvis fra 1 897 Kr. i 1917 til 8 904 Kr. i 1925.

***) Af Beløbet 16 126 Kr. indkom 11 337 Kr. ved Frilandsmuseets Port, 4 788 Kr. ved Landbrugsmuseets Indgang. Da langt den overvejende Del af de besøgende kommer for Frilandsmuseets Skyld, uafhængigt af, hvor de gaar ind først, regnes her med den fulde Entréindtægt af 16 000 Kr., idet det skal vises, at selv denne Maksimalindtægt er utilstrækkelig til Museets Drift.